

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ค่านำ

ในปัจจุบัน การขนส่งสินค้าทางน้ำยังคงมีบทบาทสำคัญ เพราะเป็นการขนส่งที่มีราคาถูกและสามารถขนส่งสินค้าครั้งละมาก ๆ องค์ประกอบสำคัญสำหรับการขนส่งทางน้ำ ประกอบด้วย เส้นทางเดินเรือ, เรือสินค้า, สินค้า, จุดแลกเปลี่ยนสินค้า และให้บริการ เช่น อู่ต่อเรือและอู่ซ่อมเรือ เป็นต้น

อู่ต่อเรือและอู่ซ่อมเรือ (Dock) ใช้สำหรับต่อเรือและอันวายความสะดวกในการซ่อมส่วนได้เสียของเรือที่เสียหาย การก่อสร้างอู่ต่อเรือและอู่ซ่อมเรือหรือเรียกว่าสัน ฯ ว่าอู่เรือ นั้นมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาเรื่องของระดับน้ำ ปัญหาเรื่องของดินและตะกอนเป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาด้านเทคนิค การทราบปัญหาต่าง ๆ ก่อนการออกแบบก่อสร้าง ทำให้การวางแผนการก่อสร้างรวมถึงการคาดหมายระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างทำได้ใกล้เคียงความจริงยิ่งขึ้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนหนึ่งได้จากการก่อสร้างที่ผ่าน ๆ มาแล้ว

ประเทศไทยจะต้องมีการก่อสร้างอู่เรือเพิ่มขึ้นอีกครั้งคู่กับความเจริญทางเศรษฐกิจ และพัฒนาระบบ โดยเฉพาะการค้าข้ามระหว่างประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยได้มีโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเล เลภาคตะวันออก ซึ่งรวมอยู่ในแผน ๖ ซึ่งจะต้องมีอู่ต่อเรือและอู่ซ่อมเรือเกิดขึ้นในโครงการดังกล่าว

๑.๑.๑ บทบาทของอู่เรือ

การเดินเรือในทะเล จะต้องเผชิญกับอันตรายรอบด้านไม่ว่าจะเป็นพายุ คลื่น และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ในท้องทะเล เช่น มีอัตราการกัดกร่อนต่อเรือ สูงกว่า พาหนะที่ใช้บนบก วัสดุที่ใช้ต่อเรือรวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้บนเรือ จะต้องทนสภาพการกัดกร่อนได้เป็นอย่างดี การตรวจสอบและซ่อมสภาพของเรือให้ใช้งานได้เป็นปกติจึงเป็นสิ่งจำเป็น อู่เรือเป็นทั้งอู่สร้างและอู่อันวายความสะดวกในการตรวจสอบบำรุงเรือ โดยเฉพาะส่วนของ

โครงสร้างเรือที่อยู่ได้น้ำ ซึ่งมีอัตราการกัดกร่อนมาก เป็นพิเศษ กว่าข้อบังคับสำหรับการเดินเรือ ได้กำหนดให้เรือทุกลำจะต้องมีการตรวจสอบสภาพของเรือ โดยยก เรือชั้นตรวจสอบ เหนือแนวน้ำ อายุห้าปี ครั้งในเวลา 2 ปีครึ่ง ดังนั้นถึงแม้ว่างานต่อเรือจะยังไม่มากนัก แต่งานตรวจสอบยังคงดำเนินต่อไป

1.1.2 จำนวนอุ่ต่อเรือและอุ่ซ่อมเรือในประเทศไทย

ส่วนใหญ่ประเทศไทยมีอุ่ต่อเรือและอุ่ซ่อมเรือขนาดเล็ก ใช้ในการต่อและซ่อมเรือไม่ซึ่งลักษณะของอุ่จะไม่ได้มาตรฐาน อุ่ต่อเรือและอุ่ซ่อมเรือเหล่านี้จะกระจายไปตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีภูมิประเทศอยู่ริมทะเลหรือแม่น้ำ จากตารางที่ 1.1 ก และ 1.1 ข พบร่วมในปี พ.ศ. 2522 ประเทศไทยมีอุ่ต่อเรือและอุ่ซ่อมเรือที่เปิดดำเนินการทั้งสิ้น 107 แห่ง ส่วนในปี พ.ศ. 2524 พบร่วมอยู่ที่ 152 แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม 45 แห่ง ในระยะเวลา 2 ปี

1.1.3 จำนวนเรือในประเทศไทย

จากสถิติ เรือกลของกองวิชาการ กรมเจ้าท่า ปี พ.ศ. 2526 พบร่วม เรือกลเดินทางเลี้ยวขวาเบียนกับกรมเจ้าท่า ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่า 60 ตันกรอสมีจำนวน 658 ลำ รวมจำนวนตันกรอส เท่ากับ 619,297.42 ตันกรอส ซึ่งแบ่งออกตามตารางที่ 1.2 และ 1.3

นอกจากนี้ยังพบว่า มีเรือกลเดินทางเลี้ยวขวาเกินกว่า 3,000 ตันกรอส ขึ้นไป ในประเทศไทยอยู่ 57 ลำ ซึ่งสำคัญว่า เรือแต่ละลำต้องขึ้นชื่อบนอุ่ซ่อมเรือ เป็นการซ่อมและตรวจสอบสภาพของเรือในส่วนที่จะอยู่ได้น้ำ 1 ครั้งต่อ 2 ปี ดังนั้นในปัจจุบัน จะต้องมีเรือขนาดเกินกว่า 3,000 ตันกรอส ขึ้นชื่อทั้งหมดเท่ากับ 28 ลำ โดยเฉลี่ย

1.1.4 ท่าเรือ (Harbour)

โครงสร้างของอุ่ต่อเรือและอุ่ซ่อมเรือไม่จำเป็นจะต้องมีส่วนอยู่ในท่าเรือแต่ เมื่อไรที่มีการก่อสร้างท่าเรือ ก็มักจะมีการก่อสร้างอุ่ต่อเรือและอุ่ซ่อมเรือชั้นในบริเวณใกล้เคียง เพื่อให้บริการต่อเรือซึ่งเสียหายหรือเป็นการต่อเรือลำใหม่ เหตุผลที่สำคัญในการก่อสร้างท่าเรือ จำแนกได้ 3 ข้อคือ

1.1.4.1 เหตุผลทางด้านยุทธศาสตร์ กองกำลังทางเรือ เป็นสิ่งจำเป็น

ต่อการป้องกันประเทศ การก่อสร้างท่าเรือ เพื่อการทหารเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อ เป็นสถานที่จอดเรือบ เป็นสถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ทางทหารและซ่อมแซม เรือบ เป็นต้น (1:27)

1.1.4.2 เป็นทางผ่านของสินค้าจากเมืองใกล้เคียง เพื่อขนส่งต่อไปยัง เมืองอื่น และต่างประเทศ (1:72)

1.1.4.3 มีการค้นพบแหล่งทรัพยากรใหม่ ๆ ภายในประเทศไทยและทั่วโลก การก่อสร้างท่าเรือมักก่อสร้างในเมืองใหญ่ ๆ จากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่ง เพราะจะได้เป็นสถานที่ในการแลกเปลี่ยนสินค้า (2:7)

1.2 การซ่อมแซมเรือ (Ship Repairs)

ลักษณะของการซ่อมแซมเรือ สามารถแบ่งออกได้กว้าง ๆ 2 แบบคือ (3:23)

1.2.1 การซ่อมแซมเรือ แบบลอยลำ (Abroad Repairs) เป็นการซ่อมแซมเรือ ในลักษณะที่ไม่จำเป็นต้องนำเรือเข้าไปในอู่ เป็นการซ่อมแซมเรือในส่วนของเรือที่อยู่หันน้ำ เช่น การซ่อมแซมสีของตัวเรือในส่วนที่อยู่หันน้ำ หรือ การซ่อมแซมเครื่องจักรของเรือ เป็นต้น การซ่อมแซมในลักษณะนี้ จะนำเรือมาจอดเทียบบริเวณท่าเทียบเรือ แล้วจึงดำเนินการซ่อมแซมเรือ

1.2.2 การซ่อมแซมเรือแบบนำเรือเข้าอู่ (Dock Repairs) เป็นการซ่อมแซมเรือโดยต้องนำเรือเข้าไปซ่อมในอู่ เพื่อซ่อมแซมตัวเรือในส่วนที่อยู่ได้น้ำ เช่น การทาสีกันเพรียงได้ท้องเรือใหม่ หรือการซ่อมแซมรอยร้าวได้ท้องเรือ เป็นต้น การนำเรือเข้าซ่อมอาจจะเข้าซ่อมในอู่แห้ง หรือ ลานเรือ หรืออยู่ภายนอก ฯลฯ ซึ่งลักษณะของอู่ต่าง ๆ จะได้กล่าวต่อไป

นอกจากนี้ลักษณะของการซ่อมแซมเรือ ยังอาจแบ่งได้อีก 2 ลักษณะคือ (3:24)

ก. การซ่อมบำรุง (Maintenance) การซ่อมแซมในลักษณะนี้เป็นการซ่อมบำรุงประจำปี การซ่อมแซมจึงอาจจะกินเวลานานและการซ่อมแซมอยู่ในชีดความสามารถของอู่ที่ทำการซ่อมเรือประจำนั้น ๆ ได้

ข. การซ่อมแซมเรือในกรณีฉุกเฉิน (Emergency Repairs) การ

ซ่อมแซมในลักษณะนี้เป็นการซ่อมแซมเพียงเพื่อให้เรือสามารถวิ่งออกไปทำการซ่อมแซมภายนอกประเทศได้ ทั้งนี้เนื่องจากขีดความสามารถในการซ่อมแซมเรือประจำนั้น ๆ ในประเทศไทย มีไม่เพียงพอ

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 ศึกษาชนิดและประเภท ข้อติและข้อ เสียของอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ เรือในประเทศไทย

1.3.2 ศึกษาขั้นตอน การก่อสร้างอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ เรือในประเทศไทย โดยนำมาเขียนรูปของแผนงานแบบแท่ง (Bar Chart) และแผนงานแบบโครงข่าย (Network Diagram)

1.3.3 ศึกษาวิเคราะห์แผนงานเดิม ที่ได้ทำไว้แล้ว เพื่อนำมาปรับปรุงเป็นแผนงานใหม่ ซึ่งอาจจะใช้งานได้ โดยอยู่ในข้อกำหนดของค่าใช้จ่ายและ ทรัพยากรที่จำกัด

1.3.4 ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขทางด้านเทคนิคการก่อสร้าง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

เน้นศึกษาการก่อสร้างเฉพาะส่วนที่เป็นอุตสาหกรรม ซึ่งจะใช้ตัวอย่างการศึกษาจากอุตสาหกรรมในประเทศไทยเท่านั้น ขนาดของอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษา เป็นอุตสาหกรรมที่สามารถรับเรือซึ่งมีระวางขับน้ำอยู่ระหว่าง 650 ตัน ถึง 5,000 ตัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงข้อจำกัด และปัญหาต่าง ๆ ในการก่อสร้างอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ เรือในประเทศไทย

1.5.2 ทำให้ทราบรูปแบบขั้นตอน และวิธีการในการก่อสร้างอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ เรือที่อาจจะเหมาะสมสำหรับประเทศไทย

1.5.3 ทำให้ทราบราคาค่าก่อสร้าง (ราคากลาง) ของอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ เรือในประเทศไทย

1.5.4 ทำให้ทราบแนวทางการปรับปรุงแผนงานเดิม เพื่อ เร่งรัดงานให้เสร็จ
รวดเร็วขึ้น

1.5.5 ทำให้ทราบ เทคนิคในการวางแผนต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวางแผนงาน
ก่อสร้างอยู่ต่อ เรือและช่องเรือ

1.6 สรุปท้ายบท

อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถระบุได้ว่าในส่วนที่อยู่ได้แน่น้ำ
เนื่องจากส่วนนี้จะได้รับการกัดกร่อน เป็นพิเศษ ดังนั้นกรมเจ้าท่าจึงได้ออกกฎหมายบังคับให้เจ้าของ
เรือนำเรือของตน เองชั้นตรวจสอบบนอย่างอย่างน้อย 1 ครั้งในเวลา 2 ปีครึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์คอมพิวเตอร์